

fenere blive deres. Det er en Opgave, som de udføre troligt for hele Landet og til hele Landets Ære, og jeg synes, at det derfor er naturligt, at Staten kommer et saadant Punkt i Landet, der er stedmoderlig behandlet af Naturen, bedre imøde, end den har gjort hidtil.

Jeg skal indskrænke mig til disse tre Punkter. Jeg har ingen Grund til at gaa ind paa det egentlig Storpolitiske, det er Noget, der ikke har nogenjombest Interesse for mig, det er Noget, jeg kun nødig, ugjerne bestjæftiger mig med, naar jeg engang imellem tvinges dertil af ærede Modstandere. De Uttringer, der ere komne frem fra de to ærede Medlemmer her i Salen, der jo nærmest maa betegnes som Ordførere — jeg veed ikke, hvem der egentlig er Hovedordføreren, og hvem der er Ordfører Nr. 2 — give ikke nogen særlig Anledning for mig til at imødegaa dem, thi jeg vil ikke sige, at de egentlig kastede megen Klarhed over den politiske Fremtid, og jeg har det Indtryk, at en Del af det, der er kommet frem fra dem, stod i Strid med Uttringer, der enten vare komne frem fra det vedkommende ærede Medlem selv eller den anden Ordfører. Naar saaledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hulstein) udtalte, at det var Folkethingets Ret at være en uundværlig Faktor i Alt, vedrørende Bevilling, Lovgivning og Administration, da tror jeg vist, at det ærede Medlem der er gaaet noget videre, end han selv mener, thi i den anden Del af sit Foredrag var han fuldstændig villig til at erkende, at ligeoverfor Administrationen maa der nødvendigvis være en Mængde Forhold, hvor de paagældende Myndigheder staa fuldstændig frit og handle paa deres eget Ansvar. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), om end i andre Udtryk, dog hævdede Folkethingets Ret til at være en uundværlig Faktor i Alt, vedrørende Bevilling og Lovgivning, synes der dog at være en Forskjel i den Maade, han udtalte sig paa, og i den Maade, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds udtalte sig paa. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds syntes igaar i sit Foredrag kun at bevæge sig indenfor en noget snæver Synskreds. Hans Synskreds syntes ikke at gaa meget udenfor, hvad han kaldte „her“, nemlig denne Folkethingsaal, hvorimod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, om end i diplomatisk, forsigtige Udtryk, dog tydelig nok udtalte, at der ved Siden af denne ogsaa fra min Side og vist fra alle Sider utvivlsomt anerkjendte Ret for Folkethinget til at være en uundværlig Faktor i Alt, vedrørende Bevilling og

Lovgivning, ogsaa stod Andre, som havde en ligeaa utvivlsom Ret til at være en uundværlig Faktor ved Lovgivningen, nemlig Kongen og Landsktinget. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds derfor betegnedes Oppositionens Opgave som den at bevise, at dens Meninger vare rigtige og skabe et Flertal derfor, undrede det mig, men det var Følgen af hans Syn paa hele Sagen, at han mente, at denne Opgave var endt nu, da Oppositionen havde Flertal, idet han spøgende tilføiede, at dette Mindretal kunde være meget skikkelige og rare Mennesker, men dog ikke var videre værdt at tage Hensyn til. Det ærede Medlem har efter min Opfattelse ikke Ret deri. Jeg har den Anskuelse, at Oppositionens Opgave først er endt, naar den, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte, har sat sig positive Opgaver, har bevist disse Opgavers Rigtighed, bevist, at den har Midler til at gennemføre dem, og for sine Anskuelser Rigtighed har vundet et Flertal, ikke alene i dette Thing, men ogsaa i det andet. Det er jo nemlig først derved, at Oppositionen bliver til en virkelig gennemgribende Magt, da det dog kun er de ensartede Voteringer fra begge Thing, der ere istand til at skabe vedtagne Love. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds opstafede det Spørgsmaal, om Noget virkelig troede, at der vilde komme Noget ud af denne Rigsdagssamling, og mente, at alle 101 Medlemmer her vilde svare: Nei, der kommer Intet ud deraf, saa undrede det mig, at det ærede Medlem opstafede dette Spørgsmaal, idet han jo allerede havde faaet Svar paa det, længe inden han opstafede det. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) udtalte jo nemlig som Aldersformand den første Dag, denne Samling begyndte, det bestemte Haab, at denne Samling vilde blive en Saabenhvile, der vilde sætte Frugt, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds maa jo dog kunne vide, at en saa erfaren Politiker som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds ikke vilde udtale et saadant Haab, naar han ikke havde Troen paa, at det virkelig vilde gaa i Opfyldelse. Der var i det, der kom frem fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, Noget, som ogsaa tydede paa, at der dog maaske kan komme Noget ud af denne Samling. Han fremdrog et gammelt, godt og sandt Ordspørg, nemlig: Vediggang er Fandens Hovedpude. Han anbragte det rigtignok paa en Maade, jeg ikke fandt rigtig, og med Hensyn til Forhold, hvor der utvivlsomt ikke er nogen Grund til det, idet en stor Del af